

රජතුමාගේ ඔටුන්න

ගෙදර ගිය යාළුවෝ සවස ආයෙන් පාසලට ආවා.
ඒ, වාර අවසානයේ විවිධ ප්‍රසංගයට නාට්‍ය පුහුණු වෙන්න.

විවිධ ප්‍රසංගයෙන් පස්සේ නිවාඩු කාලේ.

“අපේ තාත්තා කිවුවා මේ ගමන කැලෑවක ඇවිදින්න යමුයි කියලා.
මම කවදාවත් කැලෑවකට ගිහින් නැහැ. මම හරි ආසාවෙන් බලන්
ඉන්නේ ඒ දවස එනකල්.” පියුම් කිවුවා.

“අපි නම් ගමේ යනවා.” රුවින්දි කිවුවා.

“ගමේ යන එකත් හොඳයි. ඒත් ඉතිං රටේ තොටේත් ටිකක් ඇවිදින්න
ඕනෑ.

නැත්නම් ඉතිං ලිඳේ ඉන්න ගෙම්බො වගේ තමයි.”

ගුරුතුමා ද කතාවට එකතු වුණා.

රජතුමාට රඟපාන පසිඳු තවම ඇවිත් නැහැ.

යාළුවෝ කසු කුසු ගැවා.

“ළමයි දැන් අපි නාට්‍ය පුහුණුව පටන් ගනිමු.” ගුරුතුමා කිවුවා.

“එතකොට රජතුමා...” පියුම් ඇසුවා.

“පසිඳු එතකල් මම රජ වෙන්නම්.”

මනුෂ්‍ය එක අතක් ඉනට ගසා අනෙක් අත ඉහළට ඔසවා
තාල තබා වටයක් කැරකුණා.

යාළුවෝ සිනා සුණා.

“ඇයි හිනා වෙන්නේ. මට රජ වෙන්න බැරි ද?

පසිඳු ආවා ම මම රජකම භාර දෙනවා.”

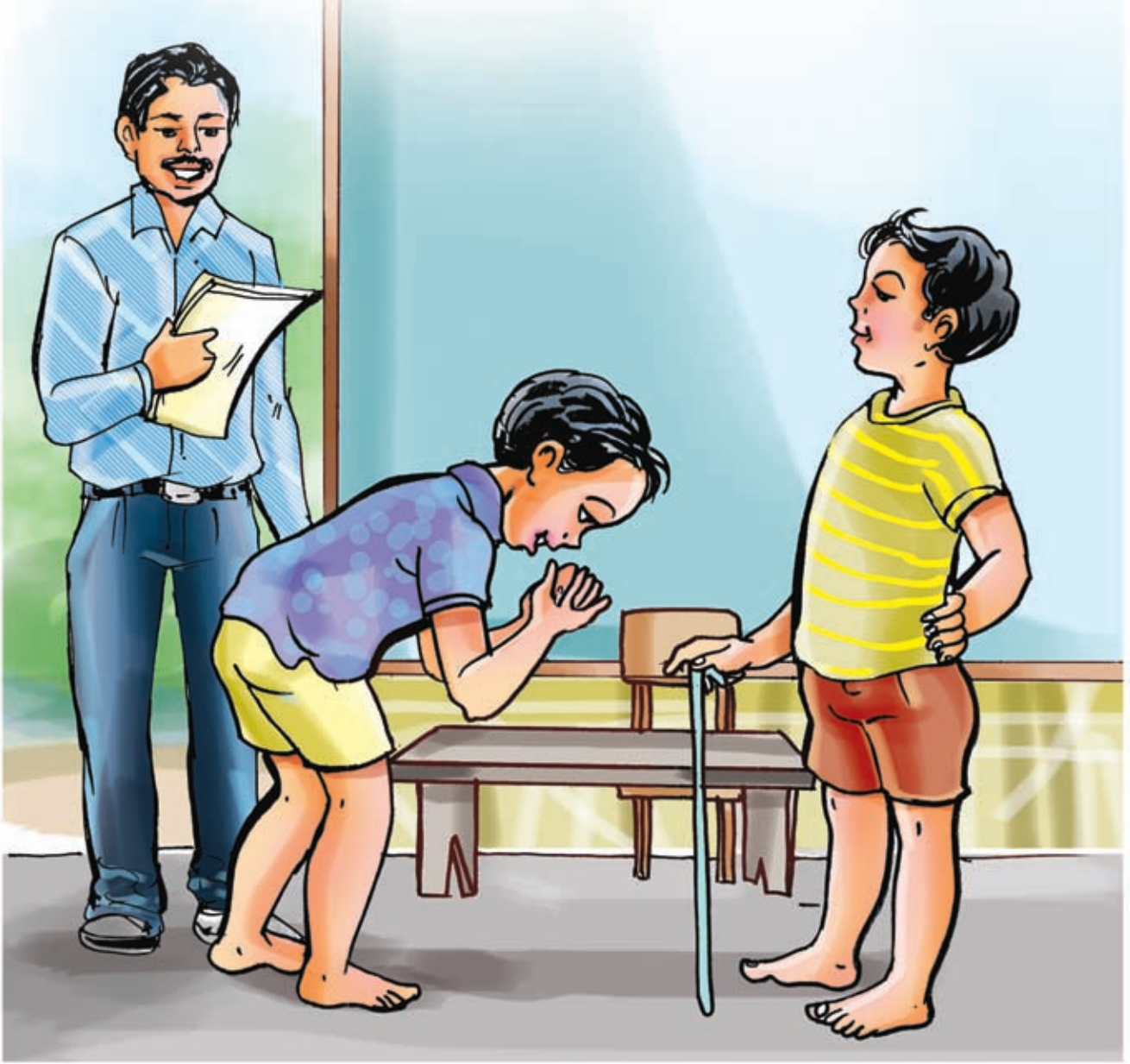
මනුෂ්‍ය කිවුවේ දැන් දිගු කොට හිස නමමින්.

යාළුවෝ හොඳට ම සිනා සුණා.

“සිතුවි... එන්න ඉස්සරහට.

ඔයාගේ කොටස රඟපාන්න.”

“පස්වාන් දහසකට බුදු වෙන්න දේවයන් වහන්ස,
මම ඔබ වහන්සේ ඉදිරියේ මුසා බස් දොඩනවා නොවෙයි.
ඒ මිනිහා මඬේ හිටවපු ඉන්න වගෙයි.

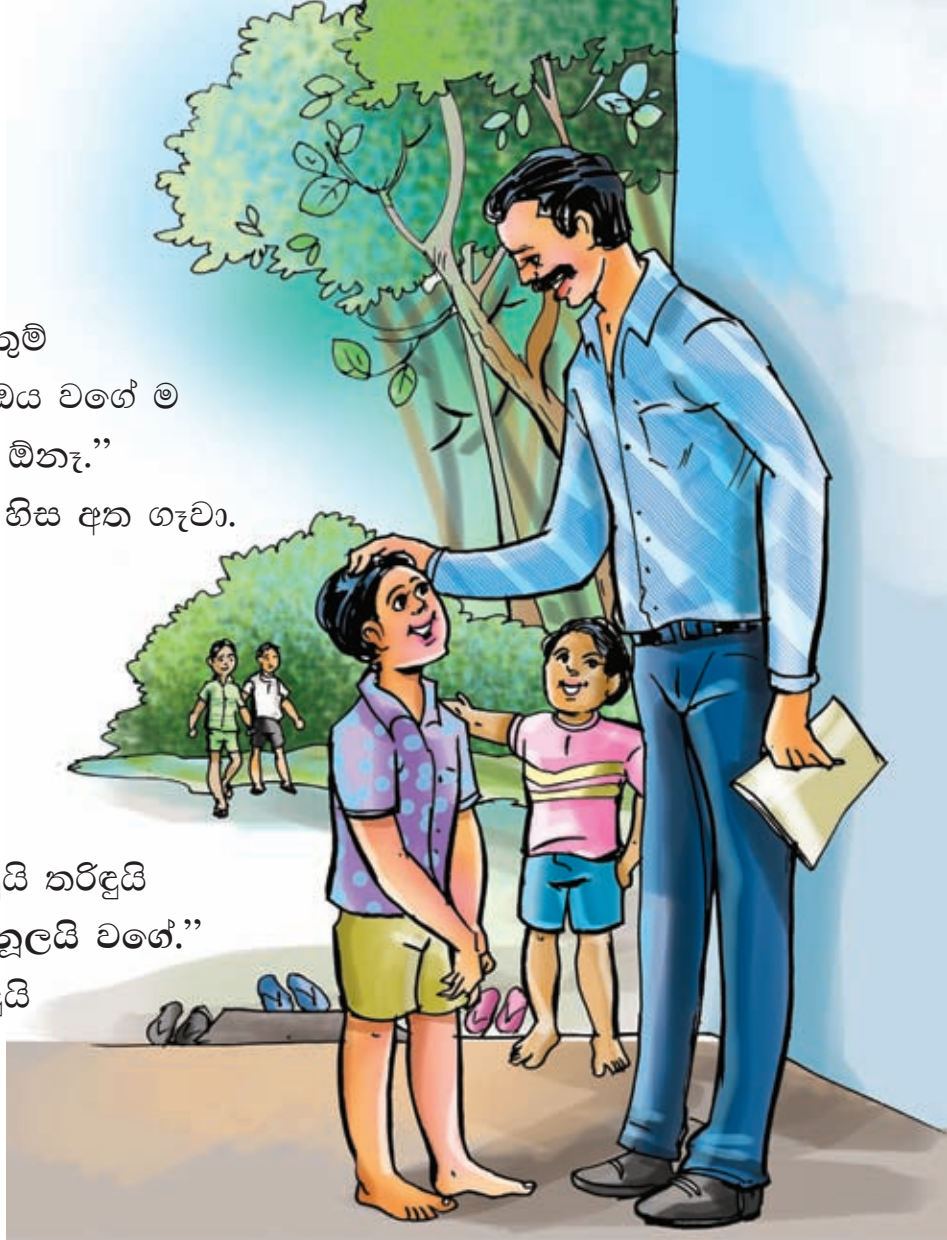
අදේට කුඹුර දෙන්නම් කිවුවා මුලින් ම. ඒත් දෑත් කෙළින් වචනයක්
දෙන්නේ නැහැ.

සලකා බලන්නම්... සලකා බලන්නම්... හැමදාම සලකා බලන්නම්.”

“අන්න හරි, අද සිතූම්
 හොඳට රඟපෑවා. ඔය වගේ ම
 එදාටත් රඟපාන්න ඕනෑ.”
 ගුරුතුමා සිතූමගේ හිස අත ගැවා.

“ඔය එන්නේ පසිඳුයි තරිඳුයි
 හරියට ඉදිකටුවයි නූලයි වගේ.”
 සිතූම් කිවුවෙ පසිඳුයි
 තරිඳුයි නැටුම්
 කාමරයට ඇතුළු
 වෙනකොට මයි.

“පසිඳු කොතැන ද තරිඳුත් එතැන. තරිඳු කොතැන ද පසිඳුත්
 එතැන. නාට්‍යයට නැති වුණත් තරිඳු ආවෙ පසිඳු ඉන්න නිසා.”
 සිතූම් කියාගෙන කියාගෙන ගියා.

“වෙලාවට වැඩ කරන්න පුරුදු වෙන්න ඕනෑ.”
ගුරුතුමා පසිඳුගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමීමා.

“නෑ සර්... තරිඳුගෙ මාමාගේ පුතා ළඟ ඔටුන්නක් තියෙනවා කිවුවා.
අපි ඒක බලන්න ගියා.”

“ඉතින් මෙච්චර පරක්කු වුණේ ඇයි?”

“තරිඳු මාමලාගේ ගෙදරට එක්ක ගියේ පරංගියා කෝට්ටේ ගියා
වගේ පාරකින්.
මේ පාරෙන් ලෙහෙසියි කිය කියා මාව ලොකු වටයක් එක්ක ගියා.
එතකොට ආවෙ කෙටි පාරකින්.”

“කෝ ඉතිං ඔච්චර දුර ගිහින් ගෙනා ඔටුන්න?”
මනුක ඇහුවෙ ඔටුන්නක් පෙනෙන්න නොතිබුණු නිසා.

“අම්මෝ ... මෙයාගෙ මල්ලිගෙන් ඒ ඔටුන්න ඉල්ල ගන්න එක හරි
අමාරුයි. ඒක ඉබ්බන්ගෙන් පිහාටු ඉල්ලනවා වගේ වැඩක්. හැබැයි
තරිඳුගේ මාමා මට ඔටුන්නක් හදලා දෙන්න පොරොන්දු වුණා.”
පසිඳු කිවුවා.

“හරි. දැන් ඔටුන්නක් හරි. රජ්ජුරුවොත් හරි. අපි නාට්‍ය පුහුණුව
පටන් ගනිමු.”

“මෙන්න, රජතුමනි රජකම භාර ගන්න” කියමින්
මනුෂ්‍ය පසිඳු ඉදිරියේ දණ නමා දෑත් දිගු කළා.

යාළුවෝ ඔක්කොම එක හඬින් සිනාසුණා.
නාට්‍යය පුහුණු වීමට පටන් ගත්තා.

